

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

АПЕЛАТИВЕН СЪД - ВАРНА

9000 ВАРНА

пл. «Независимост» 2

тел. /052/ 686 506

факс /052/ 607 798

Изм.№ ИП – 0303

Дата: 06.06.2016 г.

НА ВНИМАНИЕТО НА:

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
СЪДИЙСКА КОЛЕГИЯ

ИНСПЕКТОРАТ КЪМ
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА МЕДИИТЕ

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА ИНСПЕКТОРАТ КЪМ ВИСШИЯ СЪДЕБЕН
СЪВЕТ,
УВАЖАЕМИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА МЕДИИТЕ,

През последните седмици обект на редица публикации и коментари в публичното пространство бе Решение № 440/17.05.2016 година на ВКС, с което изцяло се отменя Решение № 28/12.05.2015 г. по ВНОХД № 84/14 г. на Апелативен съд–Бургас и потвърдената с него присъда по НОХД № 831/09 г. на Окръжен съд-Варна. С това решение делото се връща за ново разглеждане от друг състав на ВОС от стадия на съдебното заседание.

Не подлагам на съмнение правото на медиите да правят своите изводи и коментари, но доколкото в три пункта от цитираното решение се навеждат съмнения по отношение на независимостта и безпристрастността на съда и то в резултат на административната дейност на председателя на Окръжен съд Варна (към момента на разглеждане на НОХД№ 831/09 това съм била аз Вануши Аракелян), имам отговорността да защита законосъобразните си действия, посочени като правомощия на председателя, съгласно чл.86, ал.1, т.1 и чл.133, ал.2 от ЗСВ.

1. В т.2 на Решение № 440/17.05.2016 година на ВКС се посочват заповеди на административния ръководител на ВОС - № РД-1030/19.10.2009г и заповед № РД-1097/08.11.2010г за провеждане на съдебни заседания извън сградата на съдебната палата, насрочени от 15.11.2010г. до 18.02.2011г. при съображения, че съдопроизводствените действия се извършват при закрити

врати (т.7,л.270 от НОХД) и се отнасят само за съдебните заседания, при които ще се извършва процесуално действие - изслушване на звукозаписи, изготвени по реда на ЗСРС, а всички останали действия ще се извършват в сградата на ВОС. ВКС счита, че са били *„засегнати суверенните правомощия на съдебния състав да определи сам реда, по който ще събира и проверява доказателствата по делото, както и да реши провеждането на съдебното заседание да стане на друго място, различно от сградата на ВОС“*. Посочва се, че първата заповед № РД-1030 е от **19.10.2009г**, а съдебното следствие по делото е започнало на 25.01.2010 година, т.е. *„далеч преди започване на делото“*.

За изясняване на този пункт от решението на ВКС, за изчистване на всички противоречия и в защита на правомощията си на административен ръководител, съгласно чл.86, ал.1, т.1 и чл.133, ал.2 от ЗСВ, прилагам официални документи, от които е видно, че при изготвянето на заповед № РД-1030/19.10.2009г е допусната техническа грешка в изписването на годината.

По категоричен начин този факт се установява от приложената към настоящото писмо разпечатка от използвания от ВОС програмен продукт САС „Дневници за кореспонденция“- „Вътрешни документи“ – „Заповеди“, откъдето се извеждат всички заповеди на председателя на съда. От разпечатката е видно, че № РД-1030 е изведена на дата 19.10.2010 година – т.е. допусната е техническа грешка при изписване на годината на издаване на заповедта, като вместо 2010 е изписано 2009 година. Цитираната заповед има предмет провеждане на съдебни заседания в конкретно посочени дати през ноември и декември 2010 година, през януари и февруари 2011 година, както и мотиви за издаването ѝ. Изрично подчертавам, че определянето на конкретните дати, посочени в № РД-1030 е станало с Определение на ВОС в съдебно заседание по НОХД № 831/2009 г. на 15 октомври 2010 година. Четири дни по-късно е изготвена и заповед № РД-1030. Този факт се подкрепя и от безспорността на датата на втората от цитираните от ВКС заповеди на председателя на ВОС - № РД-1097/08.11.2010г, която има предвид същия предмет на провеждане на съдебни заседания, на същите дати, посочени в предходната заповед и мотиви, които я аргументират. По никакъв начин не са били засегнати суверенните правомощия на съдебния състав да определи сам реда, по който ще събира доказателства.

Решението за провеждане на съдебното заседание на друго място, различно от сградата на ВОС е било оспорвано пред Варненския административен съд, като производството е било образувано по жалба на четирима от адвокатите по делото. В свое Определение № 663/01.02.2011 година Варненският административен съд посочва, че *„оспорената заповед не представлява административен акт по смисъла на чл.21 от АПК, подлежащ на съдебен контрол. Същият има характер на вътрешноведомствен акт, с който се създава организация на работата. Постановен е във връзка с административната дейност на председателя на ВОС по организацията на разглеждане на делата, което е в правомощията му, съгласно чл.86, ал.1, т.1 и чл.133, ал.2 от ЗСВ. Със заповедта не се засягат права и законни интереси на страните по делото и не се създават задължения на същите. Съдът намира, че евентуално произнасяне по оспорването би означавало пряка намеса във вътрешноорганизационната дейност на ВОС, което е недопустимо“*.

Това определение е оставено в сила от Върховния административен съд на Република България, седмо отделение, с Определение № 5272/14.04.2011 година.

Специално подчертавам, че издаването на оспорваната заповед не е самоцел на председателя. Категорично отхвърлям внушенията за намеса по отношения на независимостта, безпристрастността на съда и суверенните правомощия на съдебния състав. През последните 10 години, многократно пред различни форуми на местната, държавната и на изпълнителната власт сме поставяли въпроса за условията и материалната база, при която работи както ВОС, така и всички останали съдилища и прокуратури от съдебния район. Припомням Ви, че вторият по натовареност окръжен съд в страната - ВОС разполага с една единствена зала, в която се разглеждат наказателни дела. Толкова е капацитетът на другите две отделения в съда, а само в една заседателна зала работят всички отделения на Апелативен съд – Варна.

Ако не бях предприела действия, съобразени с правомощията си по чл.86, ал.1, т.1 и чл.133, ал.2 от ЗСВ, в посочените в заповедта дати от 15 ноември 2010 до 18 февруари 2011 година, наказателното съдопроизводство във ВОС щеше да бъде абсолютно блокирано. С изготвянето на цитираната заповед поех своята отговорност като административен ръководител, за да обезпеча нормални условия за провеждане на графика от насрочените заседания в НО на ВОС. Заставам зад това решение и днес.

2. В т.4 на цитираното Решение на ВКС се посочва, че в казуса по НОХД № 831/09 г. е бил нарушен *„принципа за случайния подбор чрез електронно разпределение, съобразно поредността на постъпването им“* (чл.9, ал.1 от ЗСВ), както и че *„за всеки съдебен състав чрез жребий се определят основните съдебни заседатели“* (чл.72, ал.2 от ЗСВ). Посочва се, че „организацията на ВОС по образуване на делата за спазване на принципа на случайния подбор, регламентирана със заповед № РД-1224 от 14.11.2007 г. на Председателя е уредила единствено реда за случаен подбор при определяне на съдии-докладчици, но не и този за жребий (случаен подбор) на съдебни заседатели“.

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА,

През 2009 година, когато е започнало производството по НОХД № 831/09 по описа на ВОС, в правния мир не е съществувала наредба, правилник или разписани правила, които технически да обезпечават изпълнението на чл.72, ал.2 от ЗСВ.

Припомням Ви, че в чл.75 от същия закон (изм. – ДВ, бр.1 2011 год. с Решение на КС №10/2011 год.) беше вменено задължението ВСС да приеме наредба, *„с която да определи реда, по който се посочват кандидатите за съдебни заседатели, възнагражденията им, както и други организационни въпроси, свързани със съдебните заседатели“*.

Конституционният съд обяви тази норма за противоконституционна през 2011 година. Две години преди това, през 2009 година, създаването на самоволни правила на основание чл.72, ал.2 от ЗСВ, както и техническото им обезпечаване със софтуерен продукт бе извън административната компетентност на председателя на съда. Ето защо в материалите по делото не се съдържат документи, удостоверяващи извършения жребий на съдебните

заседатели – Е. И., В. А.-И., Р. Р., З. С. и Д. А., взели участие при разглеждане на делото, макар и на различни негови етапи.

3. В т.1 на цитираното Решение на ВКС се посочва, че съдебното заседание неправилно е било прекъснато за смяна на съдебния състав, с цел произнасяне по реда на чл. 384 от НПК.

„Подобна практика, известна на ВКС, е неправилна и не следва да се толерира. Безспорно е, че в състава на съда не може да участва съдия и/или съдебен заседател, който е участвал в състава на съда постановил определение, с което се одобрява споразумение за решаване на делото - чл.29, ал.1, т.1, б."б" от НПК и тъкмо това няма как да е основание за прекъсване на съдебното заседание за произнасяне по реда на чл.384 от НПК, от друг съдебен състав, а такива са съображенията предопределили обсъжданото решение на съда, обяснимо породили съмнение у подсъдимите и защитата им в неговата безпристрастност”, се казва в решението на ВКС.

Припомням Ви, че много преди началото на НОХД № 831/09г. и повече от година след него тази практика в състава на съда да не участва съдия и/или съдебен заседател, който е участвал в състава на съда постановил определение, с което се одобрява споразумение за решаване на делото - чл.29, ал.1, т.1, б."б" от НПК, е била установена не само във ВКС, но и в много други български съдилища. С особена сила това засягаше дела с голяма фактическа и правна сложност, както и с множество подсъдими лица. Едва след като през 2012 г. ВКС произнесе 2 решения, с които цитираното по-горе обстоятелство не бива да бъде основание за прекъсване на съдебното заседание за произнасяне по реда на чл.384 от НПК от друг съдебен състав, практиката бе преустановена във всички български съдилища.

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА,

Решена съм да изчистя докрай всички съмнения по отношение на независимостта и безпристрастността на съда, и то в резултат на административната дейност на председателя. Именно затова, освен представените в настоящото писмо аргументи и след Ваша преценка, в рамките на компетенциите на ИВСС да извършите проверка на действията на председателя (към времето на разглеждане на НОХД № 831/09г), свързани с упражняване на правомощията на административния ръководител, съгласно чл.86, ал.1, т.1 и чл.133, ал.2 от ЗСВ.

С УВАЖЕНИЕ:

ВАНУХИ АРАКЕЛЯН
АДМИНИСТРАТИВЕН РЪКОВОДИТЕЛ -
ПРЕДСЕДАТЕЛ
АПЕЛАТИВЕН СЪД ВАРНА

